

وقت شورا کمتر صرف می شود

از همان سال‌های ابتدای تشکیل شورای عالی انقلاب فرهنگی قرار بر این شد که رؤسای دانشگاه‌ها به پیشنهاد وزیر و تأیید شورای عالی انقلاب فرهنگی منصوب شوند. در این میان هرگز قصد شورا محدود کردن اختیار دولت نبود و شورا که وظیفه طراحی راه پیشرفت علم و بسط فرهنگ دانش، نمی‌خواست در عزل و نصب مقامات اجرایی که در حیطه مسئولیت دولت و رئیس جمهوری است دخالت کند بلکه بیشتر نظر این بود که تأیید شورای عالی انقلاب فرهنگی موجب افزونی اعتبار مقام ریاست دانشگاه شود و بعضی از اعضا می‌گفتند چه خوب است که حکم رئیس دانشگاه را ریاست جمهوری امضا کند. من که از ابتدای تشکیل شورا تا کنون همواره عضو آن بوده ام کمتر به یاد می‌آورم که شورای عالی انقلاب فرهنگی به رئیس پیشنهادی وزرا رأی نداده باشد ولی متأسفانه در یکی دو سال اخیر اختلاف پدید آمده و بر اثر آن در حدود 30 دانشگاه کشور مدت‌هاست که با سرپرست اداره می‌شود. برای رفع این مشکل چاره‌ای اندیشیده بودند که یک هیئت 4 نفری (که رئیس هیئت نظارت و بازرسی هم به آن اضافه شد) به نمایندگی از شورای عالی پیشنهاد وزرا را بررسی کنند و اگر به اجماع رسیدند، رأیشان رأی شورای عالی باشد و اگر نرسیدند شورای عالی تصمیم بگیرند. امید است این کمیته که نماینده مناسب شورای عالی است، موفق باشد. واگذاری انتخاب و تعیین رؤسای دانشگاه‌ها به کمیته 5 نفری حتی اگر به سهولت نتواند تکلیف ریاست دانشگاه‌ها را معین کند، حداقل فایده‌اش این است که وقت اندک شورا کمتر صرف بحث‌هایی شود که بیشتر س

یاسی است و به نتیجه‌ای هم نمی‌رسد. امید است که کمیته منتخب مشکل دانشگاه را رفع کند.